

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-10221/2016-ERU
Č. j. 10221-8/2016-ERU

V Ostravě dne 10. listopadu 2016

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-10221/2016-ERU a zahájeném dne 10. října 2016, z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **HOLÍK stav, s.r.o.**, se sídlem Březina 111, 679 05 Březina, IČO: 283 44 804 (dále též jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost **HOLÍK stav, s.r.o.**, se sídlem Březina 111, 679 05 Březina, IČO: 283 44 804, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 11. prosince 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Březina (okres Brno – venkov) u nemovitosti č. p. 30 zemní práce v místě realizace opravy vodovodní přípojky, při kterých došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE DN 40, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**
- II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 25 000 Kč** (slovy: dvacet pět tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 39116.
- III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 39116.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 29. dubna 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) v důsledku zjištění poškození nízkotlaké plynovodní přípojky PE DN 40 (dále též jen „plynárenské zařízení“) kontrolu společnosti HOLÍK stav, s.r.o., se sídlem Březina 111, 679 05 Březina, IČO: 283 44 804 ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 23. května 2016 Protokol o kontrole č. ██████████, č.j. 04926-7/2016-ERU. Vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokole o kontrole nevznášel účastník řízení žádné námítky.

II. Kontrolní zjištění

Z provedené kontroly vyplývá, že účastník řízení v postavení zhotovitele zemních prací prováděl dne 11. prosince 2015 v blízkosti plynárenského zařízení (nízkotlaké plynovodní přípojky PE DN 40) činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto zařízení.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 04926/2016-ERU, který byl vložen do správního spisu dne 10. října 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 10. října 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 10221-3/2016-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 63 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 10. října 2016.

Dne 18. října 2016 byl Úřadu doručen odpor proti příkazu, v němž účastník řízení uvedl, že prováděl zásah na havárii vodovodní přípojky u nemovitosti č. p. 30 v obci Březina, kdy docházelo k masivnímu úniku vody. Vodovodní přípojka je u daného objektu situována v blízkosti ochranného pásma plynovodní přípojky. Nasazení techniky si vyžádal až stav po odkrytí vodovodní přípojky a následně bylo nutno uzavřít i celý vodovodní řad. K poškození plynovodní přípojky došlo zejména vlivem podmáčení terénu způsobeného únikem vody. Účastník řízení neprodleně po poškození plynovodní přípojky přijal veškerá potřebná opatření k zamezení vzniku dalších škod, škodlivých následků i opatření k zajištění obnovy dodávky plynu. Vzniklá škoda byla neprodleně uhrazena. Sankce uložená příkazem se účastníkovi řízení s ohledem na výše uvedené zdá nepřiměřeně vysoká. Účastník řízení je rodinnou firmou, a přestože sankce pro něj zřejmě není likvidační, jedná se o citelný zásah do jeho ekonomiky.

Dne 19. října 2016 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 10221-5/2016-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit

správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno 19. října 2016.

Dne 31. října 2016 obdržel Úřad k majetkovým poměrům účastníka řízení výkaz zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu za období 1. ledna 2015 – 31. prosince 2015 a 1. ledna 2016 – 31. srpna 2016.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-10221/2016-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že zemní práce související s realizací opravy vodovodní přípojky v obci Březina (okres Brno – venkov) u nemovitosti č. p. 30 prováděl účastník řízení v pozici zhotovitele na základě ústní dohody s objednatelem zemních prací, paní [REDAKCE], viz kopie Faktury – daňového dokladu č. [REDAKCE] ze dne 24. února 2016.

Účastník řízení před zahájením prací nepožádal o stanovisko správce plynárenských zařízení k existenci plynárenských zařízení v zájmovém území výstavby, ani o vytyčení plynárenského zařízení v terénu.

Dne 11. prosince 2015 došlo v obci Březina u nemovitosti č. p. 30 při provádění zemních prací účastníkem řízení v souvislosti s realizací opravy vodovodní přípojky, prostřednictvím zemního stroje k poškození plynárenského zařízení.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo dle Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení provozovaného RWE GasNet, s.r.o. číslo hlášení v SAP PM [REDAKCE] ze dne 11. prosince 2015 a Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ č. [REDAKCE] ze dne 11. prosince 2015 k úniku plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 33 m³ plynu za dobu 30 minut. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky 1 konečnému zákazníkovi po dobu 2 hodiny 30 minut. Z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení je rovněž zřejmé, že k porušení plynárenského zařízení došlo strojně – bagrem. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu uhradil účastník řízení beze zbytku dne 1. února 2016, což bylo zjištěno z výpisu z běžného účtu.

V. Právní hodnocení

Úřad posuzoval spáchaný správní delikt podle právní úpravy energetického zákona účinného v době spáchání správního deliktu, tj. dle energetického zákona účinného do 31. prosince 2015. Úřad přitom vycházel z článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného

v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Úřad uvádí, že jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 [ust. § 91a odst. 1 písm. m)], tak i úprava účinná v době vydání tohoto rozhodnutí [ust. § 91a odst. 1 písm. o)] trestá v právě uvedených ustanoveních vždy za porušení ust. § 68. odst. 3 energetického zákona. Ohledně samotné skutkové podstaty správního deliktu, tedy porušení ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, Úřad uvádí následující.

Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 zakazoval provádět v ochranném pásmu činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu, při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Energetický zákon účinný v době vydání tohoto rozhodnutí ve svém ust. § 68 odst. 3 uvádí navíc, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Z uvedeného srovnání je zřejmé, že po 1. lednu 2016 došlo k mírnému „rozšíření“ předmětu (resp. rozsahu skutkové podstaty) tohoto ustanovení, kdy mimo ochranné pásmo se již nezakazuje pouze narušení zařízení (poruchový delikt), ale přímo výkon těch nebezpečných činností, který dříve platil výslovně jen v ochranném pásmu. Z toho vyplývá, že v současné době platná úprava je pro pachatele správního deliktu přísnější než dříve platná úprava. Úřad proto s ohledem na výše uvedené a článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, posoudil závadové jednání účastníka řízení podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona účinného do 31. prosince 2015.

Správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona.

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není na základě získaných podkladů pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl zemní práce v souvislosti s realizací opravy vodovodní přípojky, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena samotným porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. V praxi to znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona a byly tak naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, v důsledku čehož došlo k úniku zemního plynu a přerušeni dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v ohrožení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenských zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo rovněž znaky materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Dle sdělení účastníka řízení probíhaly zemní práce z důvodu havárie vodovodní přípojky, kdy docházelo k masivnímu úniku vody, což částečně dokládá i pořizovaná fotodokumentace. Z této fotodokumentace je však rovněž patrné, že účastníkovi řízení z polohy hlavního uzávěru plynu muselo být umístění plynovodní přípojky částečně patrné a k jejímu poškození nemuselo tedy nutně dojít, pokud by ze strany účastníka řízení bylo vynaloženo přiměřené úsilí.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

V tomto případě je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlédnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt

spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

V řízení bylo prokázáno, že účastník řízení neměl před zahájením provádění zemních prací k dispozici stanovisko správce plynárenského zařízení k existenci plynárenského zařízení v místě provádění prací a plynárenské zařízení nebylo vytyčeno v terénu. Správní orgán však s ohledem na skutečnost, že ze strany účastníka řízení byla řešena akutní havárie vodovodního potrubí, nepřihlíží k této skutečnosti ani k jako přitěžující ani jako polehčující okolnosti.

Jako částečně přitěžující okolnost správní orgán vyhodnotil skutečnost, že účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl strojně, přestože z polohy hlavního uzávěru plynu muselo být umístění plynovodní přípojky, resp. její existence, částečně patrná.

Z pohledu zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenských zařízení je třeba konstatovat, že typ poškozeného plynárenského zařízení byl v tomto případě méně významný, únik plynu byl menšího rozsahu, což závažnost správního deliktu snižuje.

K úhradě vzniklé škody naopak správní orgán v daném případě přihlíží pouze jako k částečně polehčující okolnosti, neboť, jak je patrné z faktury č. 20160009, škoda uhrazená ze strany účastníka řízení byla následně účastníkem řízení přeúčtovaná objednateli zemních prací.

Jako k polehčující okolnosti je správním orgánem přihlíženo ke skutečnosti, že účastníkem řízení byla řešena havárie vodovodního potrubí.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Správní orgán při ukládání pokuty jako výrazně polehčující okolnost zohlednil, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a porušil tak právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Účastník řízení na výzvu Úřadu předložil listiny prokazující jeho aktuální majetkové poměry. Úřad v daném případě vycházel z výkazu zisku a ztráty za rok 2015, z něhož zjistil, že účastník řízení vykázal provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření za účetní období [REDAKCE] Kč. Dále Úřad zjistil, že účastník řízení za období 1. ledna 2016 – 31. srpna 2016, což vyplývá z výkazu zisku a ztráty za dané období, vykazuje provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření za účetní období [REDAKCE] Kč.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek).

Účastník řízení sice vykazuje za období 1. ledna 2016 – 31. srpna 2016 ztrátu ████████ Kč, avšak z položky Výkony vyplývá, že činnost účastníka řízení není zcela v útlumu (přestože je nižší než v minulých obdobích), a činí ████████ Kč. Správní orgán má proto za to, že účastník řízení je schopen finančně unést uložení pokuty ve výši, jež mu je v této věci ukládána.

Správní orgán na tomto místě konstatuje, že zejména s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení snížil pokutu uloženou příkazem č. j. 10021-3/2016-ERU ze dne 10. října 2016 z výše 63 000 Kč až na pokutu uloženou tímto rozhodnutím.

K výši stanovené sankce správní orgán uvádí, že si je vědom toho, že v daném případě uložil účastníku řízení sankci vyšší, než odpovídá dosavadní rozhodovací praxi Úřadu ve skutkově obdobných případech. Ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. I pro správní trestání však platí, že správní orgány by měly ve svých postupech a rozhodování zachovávat určitou míru stálosti (kontinuity). Měla by se tak vytvářet předvídatelná ustálená rozhodovací praxe, která by měla být měněna jen v odůvodněných případech a z legitimních důvodů. Konstantní správní praxi lze v materiálním smyslu chápat jako součást příslušné interpretované právní normy. Správní orgán je vázán vlastní správní praxí, pokud se taková praxe vytvořila, což vyplývá ze zásady zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení. Od vytvořené správní praxe se lze odchýlit, avšak zásadně jen do budoucna a z racionálních důvodů. Správní orgán upozorňuje, že účelem sankce ve správním řízení je v zákonem vymezených případech chránit před poškozováním konkrétní zájmy společnosti, poškozování těchto zájmů postihovat, jakož i bránit pachatelům v páčání nežádoucí činnosti. Účelem sankce je dále působit výchovně nejen přímo na pachatele protiprávní činnosti ale také na ostatní členy společnosti tak, aby docházelo k minimalizaci počtu případů závažného chování a zejména byla potlačována četnost jeho opakování.

Pokuta tedy musí mít jednak výchovný charakter a jednak represivní účinek. Nutnou podmínkou pro naplnění těchto požadavků je, aby uložená sankce byla dostatečně účinná. Jestliže je ve správním řízení ukládána sankce v podobě pokuty, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pouze v takovém případě, kdy uložená pokuta způsobí pachateli nezanedbatelnou majetkovou újmu, může uložení této sankce vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence a uložená pokuta neztrácí cokoliv ze své účinnosti. Doposud Úřad ve svých rozhodnutích ukládal pokuty na samotné spodní hranici zákonem stanovené sazby, a to i v případě závažných porušení zákona. Správní rozhodování Úřadu tak do značné míry nekorelovalo s represivní a preventivní funkcí správního trestání, což se mimo jiné projevuje v opakovaném meziročním nárůstu počtu případů porušení příslušného ustanovení zákona. Ukládané sankce tak zcela zřejmě neplní svůj účel, kterým je prevence deliktního jednání. Pokuty ukládané v dosavadní výši tak neumožňují, aby byl odpovídajícím způsobem chráněn zájem společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu energetických zařízení s minimalizací dopadů do života a zdraví osob, majetku či zájmu na ochraně životního prostředí. Je potřeba předestřít, že energetická zařízení

přítom plní důležitou celospolečenskou úlohu a je v zájmu společnosti, aby byl počet zásahů, které jsou způsobilé jejich bezpečný a spolehlivý provoz negativně ovlivnit, trvale snižován.

Správní orgán proto považuje za nezbytné za účelem zajištění účinné ochrany zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu energetických zařízení přistoupit v mezích stanovených právním předpisem ke zvýšení úrovně ukládaných pokut. Tuto změnu správní praxe považuje správní orgán za racionální a nikoliv svévolnou, neboť je vyvolána vnějšími okolnostmi. Jen uvedený postup správnímu orgánu umožní účinné prosazování ochrany zákonem chráněných hodnot v mezích svěřených kompetencí. Za těchto okolností, kdy jsou pokuty ukládané v dosavadní výši evidentně neúčinné, nelze uložení vyšší pokuty oproti předchozí praxi, a to i v podobných případech, samo o sobě považovat za protiprávní postup, resp. postup, který by byl v rozporu se zásadou ukládání trestů jen na základě zákona. Jak konstatoval v minulosti i Ústavní soud, změna právního výkladu je možná například z objektivních společenských podmínek dotýkajících se daných skutkových situací. O takovou situaci se nyní jedná. Zároveň správní orgán výše vyložil a transparentně změnu aplikace odůvodnil, když změna jeho rozhodovací praxe se opírá o akceptovatelné racionální a objektivní důvody.

Ačkoliv správní orgán uložil účastníku řízení sankci vyšší, než ukládal za tato porušení zákona v minulosti, stále se jedná o sankci, která činí 0,17 % z maximální zákonné výše pokuty. Účastníku řízení tak byla uložena pokuta stále u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a majetkovým poměrům účastníka řízení. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující, a uložená sankce může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava